

Υπόθεση C-913/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

13 Δεκεμβρίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Sąd Rejonowy w Białymstoku (Πολωνία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

18 Νοεμβρίου 2019

Ενάγουσα:

CNP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Εναγομένη:

Gefion Insurance A/S [παραλειπόμενα] [(Δανία)]

[παραλειπόμενα]

ΔΙΑΤΑΞΗ

Στις 18 Νοεμβρίου 2019

το Sąd Rejonowy w Białymstoku VIII Wydział Gospodarczy (πρωτοδικείο Białystok, όγδοο τμήμα εμπορικών διαφορών, Πολωνία)

[σύνθεση]

αφού συνεδρίασε στις 18 Νοεμβρίου 2019 στο Białystok

κεκλεισμένων των θυρών

επί της υποθέσεως CNP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

κατά Gefion Insurance A/S (Δανία)

σχετικά με διαταγή πληρωμής

διατάσσει:

- I. Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του άρθρου 267, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- 1) Έχει το άρθρο 13, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι, σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ επιχειρηματία και ασφαλιστικής επιχείρησης, κατά την οποία ο επιχειρηματίας απέκτησε από ζημιωθέντα απαίτηση εκ συμβάσεως ασφαλίσεως αστικής ευθύνης κατά της ασφαλιστικής αυτής επιχείρησης, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να θεμελιώνεται διεθνής δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 7, σημείο 2, ή του άρθρου 7, σημείο 5, του κανονισμού;
 - 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 7, σημείο 5, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι εταιρία εμπορικού δικαίου που δραστηριοποιείται σε κράτος μέλος και διακανονίζει τις υλικές ζημιές στο πλαίσιο υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης για αυτοκίνητα [σελ. 1 του πρωτοτύπου] οχήματα βάσει σύμβασης με ασφαλιστική επιχείρηση εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος αποτελεί υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση της επιχειρήσεως αυτής;
 - 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 7, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι αποτελεί αυτοτελή βάση για τη διεθνή δικαιοδοσία δικαστηρίου κράτους μέλους εντός της περιφέρειας δικαιοδοσίας του οποίου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας και ενώπιον του οποίου ο αποκτών την απαίτηση από ζημιωθέντα στο πλαίσιο υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης ασκεί αγωγή κατά ασφαλιστικής επιχείρησης εδρεύουσας σε άλλο κράτος μέλος;
- II. Αναστέλλει, δυνάμει του άρθρου 177, παράγραφος 1, σημείο 31, του kodeks postępowania cywilnego (πολωνικού κώδικα πολιτικής δικονομίας) τη διαδικασία έως την ολοκλήρωση της διαδικασίας επί της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σκεπτικό

Τα πραγματικά περιστατικά

1. Στις 28 Φεβρουαρίου 2018 συνέβη ατύχημα οδικής κυκλοφορίας, στο οποίο ενεπλάκη το αυτοκίνητο όχημα της ζημιωθείσας, Α.Μ., και το αυτοκίνητο όχημα του υπαιτίου, ο οποίος την περίοδο εκείνη είχε συνάψει σύμβαση υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης για αυτοκίνητα οχήματα με την Gefion Insurance A/S.
2. Κατά την περίοδο επισκευής του οχήματος, την 1η Μαρτίου 2018 η ζημιωθείσα συνήψε με συνεργείο επισκευών (το οποίο είχε τη μορφή ομόρρυθμης εταιρίας) σύμβαση εξ επαχθούς αιτίας με αντικείμενο τη μίσθωση οχήματος αντικατάστασης. Την ίδια ημέρα, προς εξόφληση της παρασχεθείσας υπηρεσίας, η ζημιωθείσα μεταβίβασε στον επισκευαστή τη μελλοντική απαίτηση κατά του εναγομένου όσον αφορά την επιστροφή των εξόδων μίσθωσης. Μετά το πέρας της μίσθωσης, το συνεργείο εξέδωσε στις 7 Ιουνίου 2018 τιμολόγιο με ΦΠΑ για την παρασχεθείσα υπηρεσία. **[σελ. 2 του πρωτοτύπου]**
3. Στις 25 Ιουνίου 2018 η ενάγουσα απέκτησε, βάσει σύμβασης εκχωρήσεως της απαίτησης από το συνεργείο επισκευών, το δικαίωμα να αξιώσει από την εναγομένη την εκκρεμή απαίτηση για την επιστροφή των εξόδων μίσθωσης του οχήματος αντικατάστασης.
4. Η ενάγουσα αξίωσε από την εναγομένη, με την από 25 Ιουνίου 2016 επιστολή, την καταβολή του ποσού του τιμολογίου. Η απαίτηση καταβολής απεστάλη στη διεύθυνση της Polins, εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, με έδρα την πόλη Żychlin, η οποία εκπροσωπεί στην Πολωνία τα συμφέροντα της εναγομένης αλλοδαπής ασφαλιστικής επιχείρησης.
5. Ο διακανονισμός της ζημίας ανατέθηκε στην Crawford Polska, εταιρία περιορισμένης ευθύνης, η οποία ενήργησε για λογαριασμό της εναγομένης. Με απόφαση της 16ης Αυγούστου 2018 δέχτηκε την επιστροφή μέρους του ζητούμενου ποσού των εξόδων της μίσθωσης. Όπως αναφέρεται στην απόφαση, «ενεργώντας εξ ονόματος και για λογαριασμό της Gefion Insurance A/S», η Crawford Polska εξόφλησε εν μέρει το τιμολόγιο της μίσθωσης. Στο τελευταίο μέρος της απόφασης αναφέρεται ότι υπάρχει η δυνατότητα να υποβληθούν εγγράφως ενδεχόμενες αντιρρήσεις στην Crawford Polska sp z o.o., ως εξουσιοδοτημένη από την ασφαλιστική επιχείρηση οντότητας.
6. Στην απόφαση σχετικά με τη ζημία μνημονεύθηκε επίσης η δυνατότητα άσκησης αγωγής κατά της Gefion Insurance A/S «είτε σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες περί δικαιοδοσίας και αρμοδιότητας είτε ενώπιον του δικαστηρίου της κατοικίας ή της έδρας του αντισυμβαλλομένου του ασφαλιστή, του ασφαλισμένου ή του δικαιούχου της ασφάλισης ή προσώπου έλκοντος δικαιώματα από τη σύμβαση ασφάλισης».
7. Η ενάγουσα άσκησε αγωγή στις 20 Αυγούστου 2018 ενώπιον πολωνικού δικαστηρίου. Προς θεμελίωση της διεθνούς δικαιοδοσίας και της αρμοδιότητάς του, το δικαστήριο παρέπεμψε στα στοιχεία που είχε προσκομίσει η εναγομένη, κατά τα οποία κύριος αντιπρόσωπός της στην Πολωνία είναι η Polins sp. z o.o.,

με έδρα το Żychlin. Η ενάγουσα ζήτησε τα έγγραφα που απευθύνονται στην εναγομένη να επιδίδονται στη διεύθυνση της Polins sp. z o.o.

8. Στις 11 Δεκεμβρίου 2018 εκδόθηκε διαταγή προς πληρωμή, η οποία επιδόθηκε μαζί με το δικόγραφο της αγωγής στη διεύθυνση της Polins sp. z o.o. **[σελ. 3 του πρωτοτύπου]**
9. Η εναγομένη με την πρώτη δικονομική πράξη της (ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής) ζήτησε την απόρριψη της αγωγής λόγω της έλλειψης διεθνούς δικαιοδοσίας του πολωνικού δικαστηρίου. Ως εφαρμοστέα διάταξη για τη διεθνή δικαιοδοσία μνημόνευσε το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: κανονισμός). Υποστήριξε ότι η ενάγουσα δεν είχε την ιδιότητα του αντισυμβαλλομένου του ασφαλιστή, του ασφαλισμένου ή του δικαιούχου της ασφάλισης, αλλά είναι απλώς επαγγελματίας με αντικείμενο την εξαγορά απαιτήσεων από ασφαλιστικές συμβάσεις και ότι δεν νομιμοποιείται να ασκεί αγωγές ενώπιον δικαστηρίου σε άλλο κράτος μέλος πλην αυτού της έδρας του ασφαλιστή.
10. Προς στήριξη του αιτήματος απόρριψης της αγωγής η εναγομένη παρέπεμψε στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 31ης Ιανουαρίου 2018, Hofsoe (C-106/17, EU:C:2018:50). Επισημάνε την προστατευτική λειτουργία του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 1215/2012 και επανέλαβε τα όσα έκρινε σχετικά το Δικαστήριο, ήτοι ότι πρόσωπο που ασκεί δραστηριότητα στον τομέα της διεκδίκησης απαιτήσεων αποζημίωσης έναντι ασφαλιστικών εταιριών ως εκδοχέας των απαιτήσεων αυτών δεν μπορεί να τύχει της ειδικής προστασίας του *forum actoris*.
11. Κατόπιν της εκ μέρους της ασκήσεως ανακοπής, η εναγομένη ανέπτυξε τους ισχυρισμούς της και επί της ουσίας της αγωγής.
12. Η πληρεξούσια δικηγόρος που εκπροσώπησε την εναγομένη εξουσιοδοτήθηκε να ενεργήσει στο όνομα της εναγομένης βάσει εντολής που έχει λάβει από την Crawford Polska sp. z o.o., η οποία ενεργεί για λογαριασμό της εναγομένης. Υπέβαλε επίσης την από 31 Μαΐου 2016 εξουσιοδότηση που είχε συνταχθεί από μέλη του διοικητικού συμβουλίου της Gefion Insurance A/S προς την Crawford polska sp. o.o. Η εξουσιοδότηση αυτή μνημονεύει «τον πλήρη διακανονισμό απαιτήσεων», καθώς και «την εκπροσώπηση της Gefion σε όλες τις διαδικασίες [...] ενώπιον δικαστηρίων και άλλων δημοσίων αρχών».
13. Ως προς το αίτημα απόρριψης της αγωγής λόγω ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας, η ενάγουσα ισχυρίστηκε ότι η εναγομένη είναι εγγεγραμμένη στο μητρώο των καταχωρισμένων στην Πολωνία **[σελ. 4 του πρωτοτύπου]** ασφαλιστικών επιχειρήσεων των κρατών μελών της ΕΕ και της ΕΖΕΣ, το οποίο ελέγχεται από την Komisja Nadzoru Finansowego (Επιτροπή Εποπτείας του Χρηματοπιστωτικού Τομέα, στο εξής: KNF). Η εναγομένη διαθέτει προς πώληση

ασφαλιστήρια εντός της Πολωνίας, δεν είναι δε δυνατόν να γίνει δεκτό ότι συνεργείο επισκευών που παρέχει υπηρεσίες επισκευών άνευ χρηματικού αντιτίμου και υποκαθίσταται στην απαίτηση του ζημιωθέντος δεν μπορεί να αξιώσει την επιστροφή των εξόδων της επισκευής ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός και του τόπου όπου πραγματοποιήθηκε η επισκευή. Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι μια τέτοια κατάσταση συνεπάγεται την εκ μέρους του συνεργείου άρνηση πραγματοποιήσεως των επισκευών σε περίπτωση κατά την οποία ο ασφαλιστής του υπαιτίου της ζημίας είναι η Gefion Insurance A/S, ή υποχρέωση του πελάτη να καταβάλει το αντίτιμο και να αξιώσει αυτοτελώς την αποζημίωση από την εναγομένη.

Σκεπτικό

Σκεπτικό της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

14. Καταρχάς, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δανίας, η Δανία, με επιστολή της 20ής Δεκεμβρίου 2012, κοινοποίησε στην Επιτροπή την απόφασή της να εφαρμόσει τον κανονισμό 1215/2012. Ως εκ τούτου, ότι ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται στην υπό κρίση υπόθεση δεδομένου ότι η εναγομένη είναι δανική ασφαλιστική εταιρία.
15. Σύμφωνα με τις διατάξεις του κώδικα πολιτικής δικονομίας, μία εκ των θεμελιωδών υποχρεώσεων του δικαστηρίου καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας είναι ο έλεγχος της διεθνούς δικαιοδοσίας και αρμοδιότητάς του (άρθρο 1099, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του πολωνικού κώδικα πολιτικής δικονομίας). Η έκδοση απόφασης από δικαστήριο στερούμενο δικαιοδοσίας συνεπάγεται την ακυρότητα της διαδικασίας (άρθρο 1099, παράγραφος 2, του πολωνικού κώδικα πολιτικής δικονομίας). Η υπόθεση αφορά αντιδίκους εδρεύοντες σε διαφορετικά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Απαιτείται, συνεπώς, το αιτούν δικαστήριο να εξετάσει ποιο είναι εν προκειμένω το έχον διεθνή δικαιοδοσία δικαστήριο βάσει του κανονισμού 1215/2012. Ως εκ τούτου, το δικαστήριο εφαρμόζει απευθείας τις νομικές διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. **[σελ. 5 του πρωτοτύπου]**

Τούτο δικαιολογείται και στην περίπτωση κατά την οποία εναγόμενος υποβάλλει ένσταση ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου ασκήθηκε η αγωγή.

16. Όσον αφορά το νομικό ζήτημα που αποτελεί αντικείμενο της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, παρατηρούνται διαφοροποιήσεις στη νομολογία των εθνικών δικαστηρίων, τα οποία εκδίδουν αντίθετες μεταξύ τους αποφάσεις επί παρεμφερών πραγματικών περιστατικών¹. Η διατήρηση αυτής της κατάστασης

¹ διάταξη του Sąd Okręgowy w Szczecinie (περιφερειακού πρωτοδικείου Szczecin, Πολωνία), της 16ης Μαΐου 2019, VIII G (70/19)

μπορεί να οδηγήσει σε de facto περιορισμό του δικαιώματος πρόσβασης σε δικαστήριο των προσώπων που αναγκάζονται να ασκήσουν αγωγή ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους. Στην περίπτωση σύντομων τριετών προθεσμιών παραγραφής, τούτο μπορεί να καταστήσει αναποτελεσματική τη δικαστική επιδίωξη της αποζημίωσης.

Εφαρμοστέες νομικές διατάξεις

17. Η εναγομένη μνημονεύει την απόφαση του Δικαστηρίου της 31ης Ιανουαρίου 2018, Hofsoe (C-106/17, EU:C:2018:50), με την οποία κρίθηκε ότι *το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 1215/2012, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού, έχει την έννοια ότι δεν είναι δυνατή η επίκλησή του από φυσικό πρόσωπο το οποίο δραστηριοποιείται επαγγελματικά, μεταξύ άλλων, στον τομέα της διεκδίκησης απαιτήσεων αποζημίωσης έναντι ασφαλιστών και το οποίο επικαλείται σύμβαση εκχώρησης απαιτήσεως συναφθείσα με το θύμα τροχαίου ατυχήματος, προκειμένου να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης κατά του ασφαλιστή του υπαιτίου του ως άνω ατυχήματος, ο οποίος εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος και όχι σε εκείνο της κατοικίας του ζημιωθέντος, ενώπιον των δικαστηρίων του τελευταίου αυτού κράτους μέλους. Χωρίς να αμφισβητείται το βάσιμο του ως άνω σκεπτικού του Δικαστηρίου, επισημαίνεται ότι η νομολογία εκείνη αφορούσε πραγματικά περιστατικά διαφορετικά από αυτά της υπό κρίση υποθέσεως. Η εναγομένη παραβλέπει το γεγονός ότι δραστηριοποιείται [σελ. 6 του πρωτοτύπου] ως ασφαλιστική επιχείρηση στην πολωνική επικράτεια, όπου συνέβη το ατύχημα και όπου πραγματοποιήθηκε ο διακανονισμός της ζημίας. Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης C-106/17 αφορούσαν γερμανική ασφαλιστική επιχείρηση στην οποία είχε ασφαλιστεί Γερμανός υπήκοος, υπαίτιος ατυχήματος οδικής κυκλοφορίας το οποίο συνέβη στη Γερμανία.*
18. Από το γράμμα του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού προκύπτει ότι τα άρθρα 10, 11 και 12 εφαρμόζονται αποκλειστικά στην περίπτωση των προσώπων τα οποία διαλαμβάνονται στα εν λόγω άρθρα και τα οποία δύναται να ασκήσουν αγωγή βάσει πλειόνων κριτηρίων συνδέσεως. Τούτο επιβεβαιώνεται από την αιτιολογική σκέψη 18 του κανονισμού. Η διάρθρωση των διατάξεων του

http://orzeczenia.ms.gov.pl/content/jurysdykcja/155515000004027_VIII_Gz_000052_20_i_9_Uz_2019-05-16_001:

διάταξη του Sąd Okręgowy w Szczecinie (περιφερειακού πρωτοδικείου Szczecin) της 16ης Μαΐου 2019, VIII Gz 52/19

http://orzeczenia.ms.gov.pl/content/iurvsdykcja/155515000004027_VIII_Gz_000052_2019_Uz_2019-05-16_001:

διάταξη του Sąd Okręgowy w Toruniu (περιφερειακού πρωτοδικείου Toruń, Πολωνία) της 13ης Ιουνίου 2019, VI GA 128/19

http://orzeczenia.torun.so.gov.pl/content/SN/151025000003027_VI_Gz_000128_2019_Uz_2019-06-13_001:

τμήματος 3 καταδεικνύει ότι αφορούν αποκλειστικά αυτή την κατηγορία προσώπων. Ταυτόχρονα, χωρεί επίκληση του άρθρου 10 και από τα πρόσωπα αυτά, καθώς και της βάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 7, σημείο 5. Οι διατάξεις του τμήματος 3 του κανονισμού δεν προβλέπουν αποκλειστική δικαιοδοσία. Αποτελούν απλώς ειδική ρύθμιση έναντι των γενικών κανόνων διεθνούς δικαιοδοσίας που θεσπίζει ο κανονισμός, προς όφελος του ασθενέστερου διαδίκου.

19. Όσον αφορά την ως άνω ρύθμιση, εγείρεται το ζήτημα εάν σε υποθέσεις σχετικά με απαιτήσεις από σύμβαση ασφάλισης οι διατάξεις του τμήματος 3 αποκλείουν την εφαρμογή των διατάξεων του τμήματος 2. Υπέρ αυτού συνηγορεί το περιεχόμενο του άρθρου 10. Τις αμφιβολίες επιτείνει το άρθρο 12, πρώτη περίοδος, το οποίο προβλέπει ότι «ο ασφαλιστής μπορεί επιπλέον να εναχθεί ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός, αν πρόκειται για ασφάλιση αστικής ευθύνης ή για ασφάλιση ακινήτων». Όσον αφορά την ασφάλιση αστικής ευθύνης, τούτο φαίνεται περιττό σε σχέση με το περιεχόμενο του άρθρου 7, σημείο 2, εκτός εάν γίνει δεκτό ότι οι διατάξεις του τμήματος 3, ρυθμίζοντας εξ ολοκλήρου ασφαλιστικές υποθέσεις, αποκλείουν την εφαρμογή του άρθρου 7. Τούτο σημαίνει ότι στην περίπτωση προσώπων που δεν είναι σε θέση να κάνουν χρήση των δυνατοτήτων που παρέχονται βάσει του τμήματος 3 είναι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, υποχρεωτική η άσκηση αγωγής ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου διαμονής (ή της έδρας) του εναγομένου. Έτσι, θα αποκλείονταν οι βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 7, σημείο 2, και του άρθρου 7, σημείο 5.
20. Η προμνημονευθείσα διάταξη περί διεθνούς δικαιοδοσίας του τμήματος 3 είναι πλήρης, όσον αφορά τις υποθέσεις ασφάλισης, πλην όμως μόνο για την κατηγορία των ευνοούμενων προσώπων. Συνεπώς, εγείρεται το ζήτημα του καθορισμού της διεθνούς δικαιοδοσίας σε περίπτωση που η υπόθεση [σελ. 7 του πρωτοτύπου] παραμένει ασφαλιστικής φύσης (η υλική απαίτηση προκύπτει από ασφαλιστικές διατάξεις), αλλά ο ενάγων δεν είναι πρόσωπο που χαρακτηρίζεται ως ασθενέστερο μέρος της έννομης σχέσης.
21. Δεδομένου ότι η ενάγουσα είναι επιχειρηματίας ο οποίος απέκτησε από τη ζημιοθείσα απαίτηση κατά της ασφαλιστικής εταιρίας στο πλαίσιο της ασφάλισης αστικής ευθύνης του υπαιτίου, κατά το δικαστήριο θα εφαρμοστούν οι κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπονται στο τμήμα 2 του κανονισμού. Ο τίτλος του τμήματος 2 κάνει λόγο για «ειδικές δικαιοδοσίες», οι οποίες νοούνται ως κατάλογος νομικών συμβάντων με τα οποία πρέπει να συνδέεται η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου όταν δεν εφαρμόζονται τα τμήματα 3 έως 7. Σε αυτό εδράζεται η ιδιαιτερότητα της συγκεκριμένης βάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας, η οποία εν προκειμένω υπόκειται στους κανόνες των τμημάτων 3 έως 7, πλην όμως κατισχύει, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 5, παράγραφος 1, της γενικής δικαιοδοσίας του άρθρου 4, παράγραφος 1.
22. Το άρθρο 7, σημείο 5, προβλέπει ρητώς ότι πρόσωπο που έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος ως προς διαφορές

σχετικές με την εκμετάλλευση υποκαταστήματος, πρακτορείου ή κάθε άλλης εγκατάστασης, ενώπιον του δικαστηρίου της τοποθεσίας τους.

23. Ταυτόχρονα επισημαίνεται ότι η Gefion Insurance A/S δραστηριοποιείται στην Πολωνία και είναι εγγεγραμμένη στο μητρώο της Komisja Nadzoru Finansowego (KNF, Επιτροπής Εποπτείας του Χρηματοπιστωτικού Τομέα) ως καταχωρισθείσα στην Πολωνία ασφαλιστική επιχείρηση κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ουσιαστικά δεν ελέγχεται από την KNF, αλλά από την αντίστοιχη αρχή στη Δανία (τη Finanstilsynet). Τούτο μπορεί να σημαίνει, και το αιτούν δικαστήριο κλίνει προς αυτή την ερμηνεία, ότι δραστηριοποιείται στην Πολωνία μέσω «άλλης εγκατάστασης» κατά το άρθρο 7, σημείο 5, του κανονισμού, ενώ η Crawford Polska sp. z o.o., η οποία πραγματοποιεί τον διακανονισμό των ζημιών, εκπροσωπεί τα συμφέροντα της εναγομένης στην Πολωνία.
24. Το αιτούν δικαστήριο τονίζει ότι ο τρόπος λειτουργίας της εναγομένης στην αγορά άλλου κράτους μέλους μέσω δύο διαφορετικών εταιριών που δεν αποτελούν υποκαταστήματα κατά την έννοια του kodeks spółek handlowych (πολωνικού κώδικα εμπορικών εταιριών) ενδέχεται να προκαλέσει δυσκολίες κατά τον προσδιορισμό της υπεύθυνης οντότητας για τον διακανονισμό [σελ. 8 του πρωτοτύπου] της ζημίας και της δρομολόγησης της ένδικης διαδικασίας κατά της ασφαλιστικής εταιρίας². Κατά τα λοιπά, η κατάσταση αυτή έχει ως αποτέλεσμα την υποβολή πολλών καταγγελιών ενώπιον της KNF, που με τη σειρά τους κατέληξαν στη διενέργεια ελέγχου από τη Finanstilsynet, στο πλαίσιο του οποίου διαπιστώθηκαν πολλές παρατυπίες³.
25. Ερμηνεύοντας τις έννοιες «υποκατάστημα», «πρακτορείο» και «κάθε άλλη εγκατάσταση», το Δικαστήριο καθόρισε δύο κριτήρια αποφασιστικής σημασίας σχετικά με το εάν αγωγή με αντικείμενο τη δραστηριότητα μίας τέτοιας οντότητας συνδέεται με κράτος μέλος. Πρώτον, η έννοια του «υποκαταστήματος» προϋποθέτει την ύπαρξη κέντρου επιχειρήσεων που εκδηλώνεται με διαρκή τρόπο προς τα έξω ως προέκταση της μητρικής επιχείρησης. Το κέντρο αυτό πρέπει να διαθέτει διεύθυνση και να είναι υλικά εξοπλισμένο για να μπορεί να διαπραγματεύεται υποθέσεις με τρίτους, οι οποίοι δεν απαιτείται να απευθύνονται απευθείας στη μητρική εταιρία (βλ. απόφαση της 18ης Μαρτίου 1981, Blanckaert & Willems, 139/80, EU:C:1981:70, σκέψη 11). Δεύτερον, η διαφορά πρέπει να αφορά είτε πράξεις σχετικές με την εκμετάλλευση αυτών των οικονομικών οντοτήτων είτε υποχρεώσεις που ανέλαβαν οι οντότητες αυτές για λογαριασμό

² Αίτηση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Poznaniu (περιφερειακό πρωτοδικείο Poznań, Πολωνία) στις 15 Ιανουαρίου 2019, Corporis Sp. z o.o. w Bielsko-Biała κατά Gefion Insurance A/S w Kopenhæge - υπόθεση C-25/19 (2019/C 164/12), με το εξής ερώτημα: έχει το άρθρο 152, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 151 της οδηγίας 2009/138/EK και την αιτιολογική σκέψη 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1393/2007, την έννοια ότι η αντιπροσώπευση επιχειρήσεως ασφαλίσεως ζημιών από ορισθέντα προς τούτο αντιπρόσωπο συμπεριλαμβάνει την παραλαβή εισαγωγικού εγγράφου δίκης με αντικείμενο αποζημίωση από τροχαίο ατύχημα;

³ <https://www.finanstilsynet.dk/TilsvniWurderinger-af-finansielle-virksomheder/2019/Gefion110719/Engelsk-version>

της μητρικής εταιρίας, εφόσον οι εν λόγω υποχρεώσεις πρέπει να εκπληρωθούν εντός του κράτους όπου είναι εγκατεστημένες οι οικείες οντότητες (απόφαση της 22 Νοεμβρίου 1987, Somafer, 33/78, EU:C:1987:205, σκέψη 13).

26. Κατά το αιτούν δικαστήριο, η εταιρία στην οποία η εναγομένη ανέθεσε τον διακανονισμό ζημιών πληροί τις προϋποθέσεις αυτές. Η εταιρία αυτή αποτελεί ανεξάρτητη νομική οντότητα (νομικό πρόσωπο) και διαθέτει πλήρη αρμοδιότητα να ασκεί δραστηριότητα παράγουσα έννομα αποτελέσματα για λογαριασμό της ασφαλιστικής εταιρίας.
27. Επομένως, ούτε η περίπτωση κατά την οποία αλλοδαπή οντότητα η οποία ασκεί εμπορική δραστηριότητα (εν προκειμένω ασφαλιστική) στο έδαφος κράτους μέλους της Ένωσης δεν μπορεί να εναχθεί ενώπιον δικαστηρίου του [σελ. 9 του πρωτοτύπου] κράτους μέλους αυτού θα ήταν συμβατή με τους σκοπούς του κανονισμού. Όπως μνημονεύει η αιτιολογική σκέψη 76 της οδηγίας 2009/138/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II), «ενόψει της αυξημένης κινητικότητας των πολιτών της Ένωσης, η ασφάλιση αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων παρέχεται όλο και περισσότερο σε διασυνοριακή βάση. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η συνεχιζόμενη ομαλή λειτουργία του συστήματος πράσινης κάρτας και των συμφωνιών μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφαλίσεως αυτοκινήτων, ενδείκνυται να μπορούν τα κράτη μέλη να απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που παρέχουν ασφάλιση αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων στο έδαφος τους μέσω παροχής υπηρεσιών να ενταχθούν και να συμμετάσχουν στη χρηματοδότηση του εθνικού γραφείου, καθώς και του εγγυητικού ταμείου που δημιουργείται σε κάθε κράτος μέλος. Το κράτος μέλος παροχής της υπηρεσίας θα πρέπει να απαιτεί από τις επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες ασφάλισης αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων να διορίζουν αντιπρόσωπο στο έδαφος του, ο οποίος θα συγκεντρώνει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με αποζημιώσεις και θα εκπροσωπεί την ασφαλιστική επιχείρηση».
28. Ωστόσο, κατά το άρθρο 145, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, της ίδιας οδηγίας, «εξομοιώνεται με υποκατάστημα κάθε μόνιμη παρουσία μιας επιχείρησης στο έδαφος κράτους μέλους, έστω και αν αυτή η παρουσία δεν έχει λάβει τη μορφή υποκαταστήματος, αλλά ασκείται μέσω απλού γραφείου το οποίο διευθύνεται από το προσωπικό της ίδιας της επιχείρησης, ή από ανεξάρτητο πρόσωπο, εντεταλμένο να ενεργεί μονίμως για την επιχείρηση όπως θα ενεργούσε ένα πρακτορείο». Τα ανωτέρω συνηγορούν υπέρ του συμπεράσματος ότι η Crawford Polska sp. z o.o. πρέπει να νοηθεί ως «άλλη εγκατάσταση» της εναγομένης κατά την έννοια του άρθρου 7, σημείο 5, του κανονισμού.
29. Παρά τις προαναφερθείσες αμφιβολίες, το αιτούν δικαστήριο τείνει να δώσει καταφατική απάντηση στο σύνολο των υποβληθέντων ερωτημάτων. [σελ. 10 του πρωτοτύπου]

[παρλειπόμενα] [όνομα δικαστή]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ